

sygn. akt VII U 326/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Kosicka

po rozpoznaniu 21 czerwca 2023 r. na posiedzeniu niejawnym w Warszawie

odwołania P. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

z 30 grudnia 2019 r., znak (...)

o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu nieopłaconych składek

odwołania M. L. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

z 30 grudnia 2019 r., znak (...)

o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu nieopłaconych składek

oddala oba odwołania;

zasądza od P. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. 10 800 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

zasądza od M. L. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. 10 800 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VII U 326/20

UZASADNIENIE

P. C. 19 lutego 2020 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 30 grudnia 2019 r. nr (...) (...), wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że nie ponosi on odpowiedzialności za zobowiązanie płatnika (...) sp. o.o. z siedzibą w W. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztów postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 265 853,87 zł. Nadto, odwołujący wniósł o zasądzenie od organu na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów.

Zaskarżonej decyzji odwołujący się zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 116 § 1 pkt 1 a i b Ordynacji Podatkowej poprzez bezpodstawne, sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz zasadami doświadczenia życiowego ustalenie przez organ, że były Prezes Zarządu spółki (...) (...) złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki za późno, bowiem istniały wcześniej podstawy do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki.

W uzasadnieniu stanowiska P. C. wskazał, że członkowie zarządu złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości spółki 13 stycznia 2017 r., czyli w ustawowym 30-dniowym terminie do złożenia wniosku licząc termin od 16 grudnia 2016 r., tj. daty wydania prawomocnego wyroku przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI ACa 937/15 od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XX GC 530/13 oddalającego powództwo o zasądzenie kwoty 1 933 707,60 zł na rzecz spółki. Odwołujący się podniósł, że zgodnie z bilansem sporządzonym przez spółkę na dzień 31 grudnia 2016 r. w części dotyczącej aktywów, aktywa obrotowe wynosiły 2 007 155,97 zł. Bilans w części dotyczącej pasywów wykazał, że zobowiązania długoterminowe wnoszą 0, a zobowiązania krótkoterminowe wynoszą 2 007 155,97 zł. Rachunek wyników w bilansie sporządzonym przez spółkę na 31 grudnia 2016 r. zamknął się stratą 324 372,71 zł. Zarząd, po przeanalizowaniu sytuacji, wywnioskował, że nie jest w stanie w żaden sposób ocalić spółki. Szczególnie podkreślił, że przyczyna zaistniałej sytuacji ma charakter wyłącznie zewnętrzny. Zarząd nie miał żadnego wpływu na powstałą niewypłacalność, w związku z tym niezwłocznie po podjęciu informacji, że wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, podjął decyzję o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości likwidacyjnej spółki (...) sp. z o.o. Odwołujący się zwrócił również uwagę na fakt, że zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz (...) powstały w 2008 r. właśnie, gdy spółka podpisała kontrakt, który doprowadził spółkę do niewypłacalności. Już od daty podpisania umowy kontrahent nie regulował na czas faktur, kwestionował je, a w 2011 r. rozwiązał umowę.

Odwołujący się wskazał, że w dacie składania wniosku o ogłoszenie upadłości, tj. 13 stycznia 2017 r. organ rentowy prowadził egzekucje z rachunku bankowego spółki, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wydał postanowienia o umorzeniu postępowania podatkowego, ani nie żądał od spółki oświadczenia, w którym spółka wskazałaby mienie do prowadzenia egzekucji. Nadto podniósł, że spółka posiadała ruchomości w spółce, lecz organ nigdy nie podjął żadnej czynności w celu wyegzekwowania należności od spółki. W trakcie postępowania upadłościowego spółka złożyła aktualny wykaz majątku z szacunkową wyceną jego składników. Obecnie w związku z zakończeniem postępowania upadłościowego spółka nie posiada żadnego mienia mogącego służyć egzekucji zaległości. Odwołujący się wskazał, że syndyk masy upadłości sprzedał majątek spółki (odwołanie z 19 lutego 2020 r. – k. 2-11 a.s.).

Odwołanie od opisanej na wstępie decyzji złożył również M. L. (2), wskazując na tę samą argumentację oraz wnioski dowodowe. M. L. (2) domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązanie płatnika (...) Sp. o.o. z siedzibą w W. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztów postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 265 853,87 zł oraz zasądzenia od organu na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów.

Odwołanie ubezpieczonego M. L. (2) zarejestrowano pod sygn. akt VII U 327/20, zaś zarządzeniem z 16 marca 2020 r. sprawę tę połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą niniejszą (akta VII U 327/20 i pkt 1 zarządzenia z 16 marca 2020 r. – k. 13 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy, przywołując art. 116 ustawy z 27 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wskazał, że fakt, że odwołujący się był członkiem zarządu spółki w trakcie powstania zobowiązania nie budzi wątpliwości i nie jest sporny. Ponadto egzekucja prowadzona w stosunku do spółki okazała się bezskuteczna, a spółka nie posiada majątku, z którego Zakład Ubezpieczeń Społecznych mógłby skutecznie prowadzić postępowanie egzekucyjne. Natomiast zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 28 listopada 2018 r., II UK 365/17, OSNP 2019/5/68 organ rentowy nie musi ponawiać postępowania egzekucyjnego po zakończeniu postępowania upadłościowego a przed wykreśleniem spółki z o.o. z Krajowego Rejestru Sądowego dla wykazania bezskuteczności egzekucji jako przesłanki odpowiedzialności członków zarządu za zaległości skarbowego (art. 116 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 i 32 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Organ rentowy zauważył, że odwołujący się nie wykazał żadnej przesłanki zwalniającej go od odpowiedzialności za zobowiązania składkowe.

Zakład poniósł, że nie można uznać, aby odwołujący we właściwym czasie zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe). Z treści art. 116 o.p. wynika jednoznacznie, że członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności za długi spółki, jeśli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o upadłość spółki lub wszczęto postępowanie układowe. Nie spełnia powyższej przesłanki samo zgłoszenie wniosku o upadłość, czy też wniosku o postępowanie układowe, a nawet okoliczność, że takie postępowania zostały skutecznie wszczęte przed sądem gospodarczym. Interpretacja art. 116 o.p. wskazuje, że dla skutecznego powołania się przez zobowiązanego na jedną z określonych w tym przepisie przesłanek egzoneracyjnych konieczne jest wykazanie, że wniosek został złożony we właściwym czasie. Organ rentowy podniósł, że (...) sp. z o.o. nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań już od 15 lipca 2005 r. (termin wymagalności pierwszej nieopłaconej składki na ubezpieczenia społeczne za czerwiec 2005 r.), zatem już w terminie dwóch tygodni od tej daty odwołujący powinni złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości spółki. Wniosek o ogłoszenie upadłości spółki nie został w tym terminie złożony, zatem członkowie zarządu nie mogą uwolnić się od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, a umowa zawarta przez spółkę w 2008 r. i postępowanie sądowe zakończone wydaniem wyroku 16 grudnia 2016 r. nie mogą mieć wpływu na kwestię odpowiedzialności członków zarządu (...) sp. z o.o. Na marginesie organ rentowy zauważył, że subiektywne przekonanie członka zarządu, że mimo nieopłacania długów spółce uda się jeszcze poprawić kondycję, a więc przekonanie, że niespłacanie długów jest spowodowane przejściowymi trudnościami, nie ma znaczenia dla oceny przesłanki egzoneracyjnej członka zarządu od odpowiedzialności, jeżeli nie jest poparte obiektywnymi faktami uzasadniającymi ocenę, iż spółka rzeczywiście miała szanse, w możliwym do przewidzenia, krótkim czasie, uzyskać środki na spłatę długów, co uzasadniałoby wstrzymanie się z wnioskiem o upadłość. Innymi słowy, brak winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość nie może polegać na samej nadziei na wpływy i zyski (wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 2015 r., III UK 39/15, LEX nr 1946412). Umowa z Ogólnopolską Spółdzielnią (...) została zawarta w 2008 r., natomiast wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie o zapłatę został wydany 16 grudnia 2016 r. Nie można uznać, że (...) sp. z o.o. miała rzeczywiście szanse, w możliwym do przewidzenia krótkim czasie uzyskać środki na spłatę długów. Realizacja umowy oraz spór sądowy trwały przez kilka lat, a spółka w tym czasie nie tylko nie spłacała zaległości wobec Zakładu, ale w tym okresie nie regulowała również bieżących składek. Zatem nawet gdyby wcześniej nie istniał obowiązek zgłoszenia upadłości spółki, to toczący się spór sądowy nie zwalniałby członków zarządu (...) sp. z o.o. z obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie. Organ rentowy wskazał, że podstawowe znaczenie dla sprawy ma fakt, że spółka nie wykonała swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych od 15 lipca 2005 r. (termin płatności pierwszej nieopłaconej składki i w terminie 14 dni od 15 lipca 2005 r. nie został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości spółki). Zatem nie ma podstaw zwolnienia odwołującego od odpowiedzialności za zobowiązania spółki. W trakcie prowadzonego postępowania odwołujący nie wskazał również mienia spółki, z którego egzekucja umożliwiłaby zaspokojenie zaległości składkowe spółki w znacznej części (odpowiedź na odwołanie – k. 12-15 a.s. oraz k. 8-11 akta VII U 327/20)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym 12 grudnia 2003 r. Kapitał zakładowy spółki wynosił 50 000 zł. Spółka prowadziła działalność w zakresie realizacji projektów budowlanych i architektury wnętrz. Od początku istnienia spółki do jej wykreślenia 23 maja 2019 r. członkami zarządu byli M. L. (2) oraz P. C., posiadający po 50 udziałów o łącznej wysokości 25 000 zł. Spółką reprezentował każdy członek zarządu samodzielnie. M. L. (2) był prezesem zarządu, natomiast P. C. pełnił funkcję wiceprezesa zarządu. Spółka zatrudniała pracowników od 1 lipca 2004 r. do 31 grudnia 2016 r. (wydruk z KRS – a.r., zeznania M. L. (2) – k. 76-78 a.s., zeznania P. C. – k. 78-79 a.s.).

3 października 2008 r. spółka (...) sp. z o.o. zawarła jako wykonawca umowę numer (...) z zamawiającym (...) Spółdzielnią (...), której przedmiotem było wykonanie projektu budowlanego w zakresie niezbędnym do realizacji rozbudowy budynku hotelowego o część wystawienniczą z garażami w W. przy ul. (...). W okresie od dnia zawarcia umowy do 30 października 2010 r. inwestor uiścił na rzecz spółki łączną kwotę 695 252 zł brutto, obejmująca wartość prac projektowanych pierwotnie zakontraktowanych umową. 24 czerwca 2011 r. zamawiający dokonał wypowiedzenia umowy z 2008 r., natomiast spółka sporządziła 20 czerwca 2011 r. jednostronny protokół stanu zaawansowania

dokumentacji projektowej i wystawiła fakturę (...) na kwotę 1 933 707,60 zł brutto. Zamawiający nie uregulował powyżej faktury i 7 lipca 2011 r. spółka wytyczyła powództwo o zapłatę przeciwko Ogólnopolskiej Spółdzielni (...). Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z 10 września 2014 r. oddalił powództwo. Wniesiona apelacja przez (...) sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego 16 grudnia 2016 r. została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Warszawie. Oddalenie powództwa wynikało z przyczyn natury formalnej, bowiem strony umowy dokonując zmiany jej przedmiotu nie zachowały formy pisemnej, która zastrzeżona była rygorem nieważności oraz nie dokonywały uzgodnień dotyczących zmian z osobami uprawnionymi. (...) sp. z o.o. utraciła płynność finansową i przestała realizować zobowiązania wobec innych podmiotów (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – k. 341, uzasadnienie – k. 348-359, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie – k. 541 – akta o sygn. XX GC 530/13).

Od 15 lipca 2005 r. do grudnia 2016 r. spółka nie opłacała należnych składek za zatrudnionych pracowników na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Od listopada 2008 r. do stycznia 2017 r. ZUS prowadził postępowania egzekucyjne w celu wyegzekwowania należności z wierzytelności spółki. Zastosowano środki egzekucyjne, tj. zajęcia rachunku bankowego w: Bank (...) S.A., (...) Bank S.A., Polski Bank Spółdzielczy w W., (...) S.A., (...) Bank S.A., (...) Bank S.A., zajęcia wierzytelności wypłacanej przez (...) sp. z o.o., zajęcia wierzytelności wypłacanej przez Spółdzielnie (...) w W., zajęcia wierzytelności wypłacanej przez Urząd Miasta G., Urząd Miasta (...) W. Dzielnica (...), zajęcia wierzytelności wypłacanej przez Przedsiębiorstwo Budowlane (...), zajęcia wierzytelności pieniężnej przez (...) sp. z o.o., zajęcia wierzytelności pieniężnej w Urzędzie Skarbowym W. (...) (bezsporne).

Postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułów wykonawczych z 28 marca 2011 r., 28 kwietnia 2011 r., 2 sierpnia 2011 r., 20 kwietnia 2012 r., 25 lutego 2013 r., 18 kwietnia 2013 r., 13 czerwca 2013 r., 16 lipca 2013 r. oraz 20 sierpnia 2013 r. z zastosowaniem środka egzekucyjnego w postaci zajęcia rachunku bankowego prowadzonego przez (...) Bank S.A. przyniosło efekty w postaci wpłat z 1 i 30 grudnia 2014 r., 26 marca 2015 r. oraz 29 maja 2015 r. w łącznej kwocie 146 045,15 zł (bezsporne).

Postanowieniem z 17 maja 2017 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy X Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych na posiedzeniu niejawnym ogłosił upadłość podmiotu (...) sp. z o.o. NIP (...).

5 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przekazał zgłoszenie wierzytelności do Sędziego – Komisarza na łączną kwotę 604 067,98 zł, a składały się na nią nieopłacone przez spółkę należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres 06/2005-07/2005, 09/2005, 11/2005, 02/2006-03/2006, 05/2006, 07/2006, 01/2008-07/2008, 01/2009-06/2010, 02/2011-08/2012, 05/2013-12/2016, ubezpieczenia zdrowotne za okres 11/2006, 01/2009-06/2011, 01-2012-08/2012, 05/2013-12/2016 oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 02/2008, 01/2009-05/2010, 01/2012-08/2012, 05/2013-12/2016 (bezsporne).

Zgodnie z listą wierzytelności z 18 sierpnia 2017 r. sporządzona przez syndyka M. P. suma wszystkich uznanych wierzytelności umieszczonych na liście wierzytelności wynosiła 1 314 089,95 zł (bezsporne).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z 2 listopada 2018 r. postępowanie upadłościowe sygn. akt X GUp 361/17 zostało zakończone. Postanowienie uprawomocniło się 18 listopada 2019 r. (bezsporne).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z podziału masy upadłościowej został zaspokojony do kwoty 13 500 zł (bezsporne).

Wartość realizowanych przychodów w spółce miała tendencję malejącą, wynosiły one: w 2012 r. – 4 393 504,50 zł, w 2013 r. – 698 903,74 zł, w 2014 r. – 1 000 308,15 zł (średnio miesięcznie 83 359 zł), w 2015 r. – 594 500,00 zł (średnio miesięcznie 49 542 zł), w 2016 r. – 512 000 zł (średnio miesięcznie 42 666 zł) (rachunek zysków i strat – k. 101 a.s.). Zobowiązania spółki wynosiły: w 2012 r. – 4 035 194,39 zł, w 2013 r. – 3 543 986,79 zł, w 2014 r. – 3 589 506,12 zł, w 2015 r. – 3 910 792,03 zł, w 2016 r. – 3 228 601,02 zł (bilans-aktywa – k. 102-103 a.s.).

Pismami z 18 września 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego w sprawie odpowiedzialności P. C. jako byłego członka zarządu w spółce oraz M. L. (2) jako byłego prezesa zarządu w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. za jej zobowiązania obejmujące należności z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (pisma z 18 września 2019 r. – a.r.).

Decyzją z 30 grudnia 2019 r. nr (...) (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. orzekł, że P. C. ponosi odpowiedzialność za zobowiązania płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztami postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 265 853,87 zł, w tym:

na ubezpieczenia społeczne:

- 146 857,15 zł – z tytułu nieopłaconych składek za okres od 12/2013 do 05/2014, 08/2014, od 11/2014 do 12/2016,
- 41 207 zł – z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30 grudnia 2019 r.,
- 3 037,20 zł – z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

2) na ubezpieczenia zdrowotne:

- 44 184,88 zł – z tytułu nieopłaconych składek za okres od 12/2013 do 12/2016,
- 12 275 zł – z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30 grudnia 2019 r.,
- 806,61 zł – z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 13 493,63 zł- z tytułu nieopłaconych składek za okres od 12/2013 do 12/2016,
- 3 752 zł- z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30 grudnia 2019 r.,
- 240,40 zł- z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego

(decyzja ZUS z 30 grudnia 2019 r. – k. a.r.).

30 grudnia 2019 r. organ rentowy wydał również decyzję nr (...), w której orzekł, że M. L. (2) ponosi odpowiedzialność za zobowiązania płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztami postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 265 853,87 zł, w tym:

na ubezpieczenia społeczne:

- 146 857,15 zł – z tytułu nieopłaconych składek za okres od 12/2013 do 05/2014, 08/2014, od 11/2014 do 12/2016,
- 41 207 zł – z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30 grudnia 2019 r.,
- 3 037,20 zł – z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

2) na ubezpieczenia zdrowotne:

- 44 184,88 zł – z tytułu nieopłaconych składek za okres od 12/2013 do 12/2016,

- 12 275 zł – z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30 grudnia 2019 r.,

- 806,61 zł – z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego;

3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 13 493,63 zł- z tytułu nieopłaconych składek za okres od 12/2013 do 12/2016,

- 3 752 zł- z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 30 grudnia 2019 r.,

- 240,40 zł- z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego

(decyzja ZUS z 30 grudnia 2019 r. – k. a.r.).

Postanowieniem z 14 października 2021 r. sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości na okoliczność ustalenia daty powstania niewypłacalności (...) spółki z o.o. w W., a w szczególności czy powstała ona przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, a jeśli tak to kiedy (postanowienie z 14 października 2021 r. – k. 83 a.s.).

W opinii z 14 grudnia 2021 r. biegły z zakresu księgowości wskazał, że zaległości w płatności zobowiązań publiczno-prawnych (w tym, obejmujących składki ZUS były przynajmniej od 2011 r. – część z nich spłacono, z egzekucji w 2015 r. ale są to składki najstarsze, z poprzedniego okresu, w wysokości 146 045,15 zł, część „pokryta” z masy przeniesienia odpowiedzialności na członków zarządu, nawet po częściowym zaspokojeniu zaległości, ze środków z masy upadłości. Z uwagi na prowadzone egzekucje w poprzednim okresie, składki nie były przedawnione (egzekucja bowiem przerywa bieg okresu przedawnienia, który dla okresu do 2012 r. wynosił 10 lat). Prawidłowo prowadzona dokumentacja (w aspekcie księgowym) do końca 2014 r. – na 31 grudnia 2014 r. wykazuje brak możliwości sfinansowania zobowiązań, z całości istniejącego majątku, w wysokości -794 359,55 zł (przyjęcie konieczności utworzenia rezerwy – na wątpliwe należności, na ten moment, tj. uzyskanie płatności od (...) jako wątpliwe, pogłębiłby stan niewypłacalności spółki do wysokości 2 366 479,55 zł ujemnego kapitału własnego, jako nie mającego pokrycia w istniejącym majątku). Biegły wskazał, że na ten moment należy uwzględnić brak całkowitej płynności spółki – wskaźniki płynności bieżącej i szybkiej, kształtują się na poziomie 0,78, a wskaźnik wypłacalności środkami pieniężnymi – wynosi 0,08 i wszystkie te wskaźniki są poniżej wartości optymalnych, przyjmowanych za wzorcowe, przy czym wskaźnik wypłacalności bieżącej jest ustalony przy wysokim poziomie środków pieniężnych na rachunku bankowym (na 31 grudnia 2014 r.), ale wynika to ze specyfiki prowadzonej działalności, gdzie środki wypływają po realizacji określonego kontraktu, który jest realizowany w dłuższym przedziale czasowym. Takie środki przeznaczone na zaspokojenie samych zobowiązań publiczno-prawnych, pozwalałyby na uregulowanie tej kategorii zobowiązań, jednak stan innych zobowiązań był na tyle wysokości, iż realizowano inne zobowiązania.

Biegły podniósł, że stan zobowiązań na 31 grudnia 2014 r. wynosił 3 589 506,12 zł, utrzymał się do wysokości 3 228 601,82 zł, na 31 grudnia 2016 r. (tj. na dzień złożenia wniosku o upadłość) – mimo prowadzonej w tym okresie działalności przez spółkę (przy braku całkowitej płynności od 2014 r.). Na 31 grudnia 2014 r. zobowiązania przewyższały istniejące należności o kwotę 1 261 599,35 zł (biorąc pod uwagę stan zobowiązań prawidłowych – bez spornej faktury, to należności jako aktyw finansujący zobowiązania, stanowiły kwotę 372 012,74 zł, przy stanie zobowiązań wymagalnych 3 589 506,12 zł. Mając na względzie, że w okresie prowadzonej działalności zarejestrowano składki w okresie 2015 i 2016 r., jako 89 119,27 zł to zaległość główna według stanu na 31 grudnia 2014 r. wynosiłaby $204\,535,66 - 89\,119,28 = 115.416,39$ zł.

Reasumując, biegły wskazał, że wniosek o upadłość powinien być złożony przez Zarząd spółki 15 kwietnia 2015 r. (na podstawie danych bilansowych na 31 grudnia 2014 r.), przy istniejącym kapitale własnym – minus 794 359,55 zł i braku całkowitej płynności (oznacza to, na ten moment brak pokrycia istniejących zobowiązań z całości istniejącego majątku), przy czym są to dane spółki, uwzględniające jako realny aktyw kwotę należności od (...) w wysokości 1 572 120 zł netto. Przyjęcie konieczności utworzenia rezerwy na ten cel, co było obowiązkiem spółki, w myśl ustawy o

rachunkowości – to ujemny kapitał własny wynosiłby 2 366 479,55 zł. Stanowisko biegłego uwzględniła wcześniejszą datę złożenia wniosku o upadłość – 15 kwietnia 2015 r., niż faktycznie zgłoszony przez spółkę - 13 stycznia 2017 r. (opinia biegłego z zakresu księgowości z 14 grudnia 2021 r. – k. 88-99 a.s., opinia uzupełniająca z 6 marca 2023 r. – k. 222-233 a.s., opinia uzupełniająca II z 17 marca 2023 r. – k. 249-254 a.s.).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, które zostały zgromadzone w aktach sprawy, w aktach organu rentowego oraz aktach o sygn. XX GC 530/13. Dodatkowo ustaleniu stanu faktycznego sąd dokonał na podstawie zeznań odwołujących się M. L. (2) i P. C.. Natomiast zeznania świadków B. S. i E. R. nie wniosły nic istotnego do sprawy, dlatego też nie stanowiły podstawy ustaleń stanu faktycznego.

Dowody z dokumentów zostały ocenione jako wiarygodne. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności i treści, wobec tego na ich podstawie zostały dokonane ustalenia. Sąd dał również wiarę również zeznaniom odwołujących, gdyż w przeważającej części korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Ustalając stan faktyczny sprawy sąd oparł się również na opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości A. G. z 14 grudnia 2021 r. W ocenie sądu, przedmiotowa opinia została sporządzona w sposób fachowy. Biegły dokonał analizy udostępnionej dokumentacji finansowej spółki z lat 2011-2016 i w sposób zrozumiały odniósł się do przedstawionego mu przez sąd zagadnienia. Sformułowane przez biegłego wnioski opinii były jednoznaczne i oparte o zaprezentowanych w niej ustalenia i obliczenia. Biegły odniósł się przy tym do zastrzeżeń podnoszonych przez pełnomocnika odwołujących się w piśmie procesowym z 21 marca 2022 r. (k. 124 a.s), wydając opinie uzupełniającą. Sąd podzielił wnioski przedmiotowych opiniach w całości, uznając, że kwestia sytuacji finansowej spółki w kontekście właściwego czasu na złożenie wniosku o upadłość została dostatecznie wyjaśniona.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania P. C. i M. L. (1) nie zasługiwały na uwzględnienie.

Tytułem wstępu wskazać należy, że przy rozpatrywaniu zasad przenoszenia na osoby trzecie odpowiedzialności z tytułu zaległych składek w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2022r., poz. 1009), dalej jako ustawa systemowa, który stanowi, że do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2022r., poz. 2651) – dalej jako o.p., między innymi art. 107 § 1, art. 108 § 1 i 6 oraz art. 116. Z kolei stosownie do art. 32 ustawy systemowej, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z treścią przywołanego art. 107 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa, w przypadkach i w zakresie przewidzianym w rozdziale o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich, za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie. Przy czym, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Natomiast zgodnie z art. 116 § 1 o.p., w brzmieniu, jakie miał ten przepis w dacie wydania zaskarżonej decyzji, za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

nie wykazał, że:

we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. 2019r. poz. 243 i 326) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie z 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, albo

niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

§ 2 art. 116 o.p. przewidywał z kolei, że odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.

Zacytowane przepisy wskazują przesłanki pozytywne i przesłanki negatywne odpowiedzialności członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Pozytywną przesłanką odpowiedzialności jest wykazanie przez organ rentowy, który obciąża obowiązek dowodzenia, że zaległości składkowe powstały w okresie, w którym członek zarządu pełnił funkcję w zarządzie, a po drugie, że egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna. Z kolei przesłanki negatywne, egzonerujące odpowiedzialność członka zarządu w aspekcie dowodowym, jeśli chodzi o ich wykazanie, obciążają członka zarządu kwestionującego swoją odpowiedzialność (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 4 marca 2016r., III AUa 1681/15). Jako istotne podkreślić przy tym należy za Sądem Najwyższym (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2018r., II UK 56/17), że ocena spełnienia przesłanek z art. 116 o.p. za każdym razem powinna być oceniana *ex ante*, a więc z perspektywy sytuacji istniejącej w dniu wydania decyzji o przeniesieniu odpowiedzialności za zaległości składkowe, a nie *ex post*, to jest z uwzględnieniem późniejszych zdarzeń.

W rozpatrywanej sprawie nie budziło wątpliwości, że M. L. (2) i P. C. pełnili funkcję członków zarządu od początku istnienia spółki od 12 grudnia 2003 r. do jej wykreślenia z rejestru 23 maja 2019 r. W związku z powyższym termin płatności zaległości składkowych za sporny okres, jakich dotyczy decyzja znak (...) z 30 grudnia 2019 r., upływał w okresie, kiedy odwołujący się byli członkami zarządu (...) sp. z o.o. Ta przesłanka odpowiedzialności odwołujących, którą powinien wykazać organ rentowy, nie budziła wątpliwości.

Kolejną przesłanką odpowiedzialności, którą kreuje art. 116 o.p., jest bezskuteczność egzekucji z majątku spółki w całości lub w części. Sformułowanie „egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna” nie oznacza, że każdorazowo chodzi o przeprowadzenie i formalne zakończenie administracyjnego postępowania egzekucyjnego albo egzekucji sądowej, gdyż takie wymaganie wyraźnie z tej regulacji nie wynika. Wobec braku ustawowej definicji egzekucji uprawnione może być stwierdzenie, że pojęcie egzekucji jest szersze niż tylko formalne jej przeprowadzenie przez organy egzekucyjne. Można przyjąć, że egzekucja to wszelkie uprawnione działania wierzyciela zmierzające do wyegzekwowania należności na podstawie tytułu wykonawczego. Egzekucją może być zatem na przykład samo wezwanie dłużnika do zapłaty. Jeżeli nie ureguluje on należności, to już wówczas można stwierdzić, że egzekucja jest bezskuteczna. Między innymi w wyrokach Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2010 r. (II UK 157/09, LEX nr 583805) oraz 5 czerwca 2014 r. (I UK 437/13, LEX nr 1483947) wskazano, że bezskuteczność egzekucji może być wykazana nie tylko na podstawie postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, ale także w inny sposób, który nie poddaje w wątpliwość oceny, że środki majątkowe podmiotu, który wszczął procedurę upadłościową nie wystarczą na zaspokojenie istotnej części jego długów. Z kolei w wyroku Sądu Najwyższego z 22 października 2013 r. (III UK 154/12, LEX nr 1463908) przyjęto, że dowodem bezskuteczności egzekucji będzie przede wszystkim, wydane po przeprowadzeniu postępowania egzekucyjnego przez organ egzekucyjny, postanowienie o umorzeniu postępowania z uwagi na bezskuteczność egzekucji (art. 59 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, tekst jedn.: Dz. U. z 2017r., poz. 1201). Jednak stan bezskuteczności egzekucji może być stwierdzony również w toku egzekucji administracyjnej lub sądowej, czego konsekwencją jest możliwość zwrócenia

się przez organ egzekucyjny (lub wierzyciela w toku egzekucji sądowej) do sądu o nakazanie dłużnikowi wyjawienia majątku.

Od listopada 2008 r. do stycznia 2017 r. ZUS prowadził postępowania egzekucyjne w celu wyegzekwowania należności z wierzytelności spółki. Zastosowano środki egzekucyjne, tj. zajęcia rachunku bankowego w: Bank (...) S.A., (...) Bank S.A., Polski Bank Spółdzielczy w W., (...) S.A., (...) Bank S.A., (...) Bank S.A., zajęcia wierzytelności wypłacanej przez (...) Sp. z o.o., zajęcia wierzytelności wypłacanej przez Spółdzielnie (...) w W., zajęcia wierzytelności wypłacanej przez Urząd Miasta G., Urząd Miasta (...) W. Dzielnica (...), zajęcia wierzytelności wypłacanej przez Przedsiębiorstwo Budowlane (...), zajęcia wierzytelności pieniężnej przez (...) sp. z o.o., zajęcia wierzytelności pieniężnej w Urzędzie Skarbowym W. (...). Postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułów wykonawczych z 28 marca 2011 r., 28 kwietnia 2011 r., 2 sierpnia 2011 r., 20 kwietnia 2012 r., 25 lutego 2013 r., 18 kwietnia 2013 r., 13 czerwca 2013 r., 16 lipca 2013 r. oraz 20 sierpnia 2013 r. z zastosowaniem środka egzekucyjnego w postaci zajęcia rachunku bankowego prowadzonego przez (...) Bank S.A. przyniosło efekty w postaci wpłat z 1 i 30 grudnia 2014 r., 26 marca 2015 r. oraz 29 maja 2015 r. w łącznej kwocie 146 045,15 zł. Postanowieniem z 17 maja 2017 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy X Wydział Gospodarczy do spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych na posiedzeniu niejawnym ogłosił upadłość podmiotu (...) sp. z o.o. NIP (...). 5 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przekazał zgłoszenie wierzytelności do Sędziego – Komisarza na łączną kwotę 604 067,98 zł, a składały się na nią nieopłacone przez spółkę należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres 06/2005-07/2005, 09/2005, 11/2005, 02/2006-03/2006, 05/2006, 07/2006, 01/2008-07/2008, 01/2009-06/2010, 02/2011-08/2012, 05/2013-12/2016, ubezpieczenia zdrowotne za okres 11/2006, 01/2009-06/2011, 01-2012-08/2012, 05/2013-12/2016 oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 02/2008, 01/2009-05/2010, 01/2012-08/2012, 05/2013-12/2016. Zgodnie z listą wierzytelności z 18 sierpnia 2017 r. sporządzona przez syndyka M. P. suma wszystkich uznanych wierzytelności umieszczonych na liście wierzytelności wynosiła 1 314 089,95 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z 2 listopada 2018 r. postępowanie upadłościowe sygn. akt X GUp 361/17 zostało zakończone. Postanowienie uprawomocniło się 18 listopada 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z podziału masy upadłościowej został zaspokojony w kwocie 13 500 zł.

Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności, w tym przebieg postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciw spółce, wielość dłużników i wysokie kwoty zaległości, nie ma zdaniem sądu podstaw do tego, by negować bezskuteczność egzekucji z majątku spółki.

Zdaniem sądu, powyższe oznacza, że bezskuteczność egzekucji zobowiązań (...) sp. z o.o. bezspornie wystąpiła, czego z kolei wymaga do przeniesienia odpowiedzialności art. 116 Ordynacji podatkowej. To zaś prowadzi do wniosku, że organ rentowy wykazał wskazane na wstępie rozważań przesłanki pozytywne odpowiedzialności M. L. (2) i P. C. za zobowiązania składkowe spółki, w której byli członkami zarządu. W tej sytuacji odwołujący się, chcąc się od niej zwolnić, mogli dowodzić istnienia przesłanek negatywnych, na które wskazuje art. 116 § 1 pkt 1 i 2 o.p. Ciężar dowodu obciążał jednak odwołujących się, a nie organ rentowy.

Sąd zwraca uwagę, że w aktualnym orzecznictwie wskazuje się, że na gruncie komentowanego przepisu występuje odwrócenie ciężaru dowodu. Organ podatkowy (rentowy), orzekając o odpowiedzialności członka zarządu za zaległości podatkowe (składkowe), jest zobowiązany wykazać okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania podatkowego (składkowego), które przerodziło się w dochodzoną zaległość podatkową (składkową) oraz bezskuteczność egzekucji wobec spółki. Natomiast ciężar wykazania którejkolwiek z okoliczności uwalniających od odpowiedzialności spoczywa na członku zarządu (zob. wyr. NSA z 13 kwietnia 2016 r., II FSK 394/14, LEX oraz z 7 kwietnia 2016 r., I GSK 892/14, LEX).

Odwołujący się podnieśli zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 116 § 1 pkt 1 a i b Ordynacji Podatkowej twierdząc, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych błędnie uznał że były Prezes Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości spółki we właściwym czasie i nie wykazał, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki we właściwym czasie nastąpiło bez jego winy.

Istotne - z punktu widzenia powołanej przesłanki egzoneracyjnej z art. 116 § 1 pkt 1 lit. a) o.p. - jest pojęcie „właściwego czasu” do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Na gruncie prawa podatkowego brak regulacji w tym zakresie. Zasadne jest zatem odwołanie się do norm prawa upadłościowego, a konkretnie art. 21 ust. 1 ustawy - Prawo upadłościowe (dalej: u.p.u.n.), który stanowił w brzmieniu właściwym dla sprawy niniejszej, że dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Przepis ten *expressis verbis* określa termin, w którym dłużnik jest zobowiązany najpóźniej zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. W świetle tej regulacji nie powinno więc budzić wątpliwości, że wniosek o ogłoszenie upadłości można uznać za złożony we „właściwym czasie” tylko wtedy, gdyby nie upłynęło więcej niż dwa tygodnie od chwili, gdy długi spółki przewyższyły wartość jego majątku. Również w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, jak wskazał NSA, że termin 14 dni od chwili stwierdzonej niewypłacalności, o której mowa w art. 11 ust. 2 u.p.u.n. jest terminem maksymalnym dla złożenia wniosku, liczoną od wystąpienia przyczyny uzasadniającej jego zgłoszenie. Rygor, o którym mowa w art. 21 ust. 1 u.p.u.n., jest emanacją naczelną zasady prawa upadłościowego (tj. ochrony praw wierzycieli) i jako taki powinien być interpretowany w świetle art. 116 o.p. ściśle.

W tym kontekście, sąd opierając się na opinii biegłego ustalił, że wniosek o ogłoszenie upadłości powinien być złożony przez Zarząd spółki 15 kwietnia 2015 r. (na podstawie danych bilansowych na 31 grudnia 2014 r.), przy istniejącym kapitale własnym – minus 794 359,55 zł i braku całkowitej płynności (oznacza to, na ten moment brak pokrycia istniejących zobowiązań w całości istniejącego majątku), przy czym są to dane spółki, uwzględniające jako realny aktyw kwotę należności od (...) w wysokości 1 572 120 zł netto. Przyjęcie konieczności utworzenia rezerwy na ten cel, co było obowiązkiem spółki, w myśl ustawy o rachunkowości – to ujemny kapitał własny wynosiłby 2 366 479,55 zł. Wskazać należy, że stan zobowiązań na 31 grudnia 2014 r. wynosił 3 589 506,12 zł, utrzymał się do wysokości 3 228 601,82 zł na 31 grudnia 2016 r. (tj. na dzień złożenia wniosku o upadłość) – mimo prowadzonej w tym okresie działalności przez spółkę (przy braku całkowitej płynności od 2014 r.). Na 31 grudnia 2014 r. zobowiązania przewyższały istniejące należności o kwotę 1 261 599,35 zł (biorąc pod uwagę stan zobowiązań prawidłowych – bez spornej faktury, to należności jako aktyw finansujący zobowiązania stanowiły 372 012,74 zł, przy stanie zobowiązań wymagalnych 3 589 506,12 zł. Mając na względzie, że w okresie prowadzonej działalności zarejestrowano składki w okresie 2015 i 2016 r., jako 89 119,27 zł to zaległość główna według stanu na 31 grudnia 2014 r. wynosiłaby 115 416,39 zł (204 535,66 – 89 119,28 zł).

Skoro zatem termin złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przypadł na 15 kwietnia 2015 r., w którym to terminie P. C. i M. L. (1) pełnili funkcję członków zarządu, zatem zgodnie z art. 21 pkt 1 u.p.u.n. do złożenia takiego wniosku byli wówczas zobowiązani. Zgodnie z powyższym, zdaniem sądu odwołujący się ponosili winę za niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości w odpowiednim terminie, bowiem wniosek ten złożony został 13 stycznia 2017 r.

Z uwagi na powyższe, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oddalił oba odwołania.

O kosztach zastępstwa procesowego sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. Wartość przedmiotu sporu w rozpatrywanej sprawie wynosiła 265 853,87 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalona została na podstawie obowiązującego w dacie wszczęcia postępowania (luty 2020 r.) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r., poz. 265) i wyniosła 10 800 zł (§ 2 pkt 7 rozporządzenia).

c